

[Starcke.]

Vi fra vor Side er principielt ogsaa imod Afgifter paa Spiritus og Tobak, men vil gerne understrege, at det er de indirekte Skatter, som vi sidst vilde gaa med til at afskaffe. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup slog noget paa en Reduktion af Benzinförbruget til privat Kørsel. Vi maa heroverfor gøre opmærksom paa, at det næppe betyder saa forfærdelig meget rent sagligt, idet det efter kyndiges Mening kun drejer sig om en 8—10 pCt. af Landets Benzinförbrug, og en 20 pCt.s Nedsættelse af dette vilde kun give en ganske ringe Besparelse. Derimod synes man i nogen Grad at have overset, at alene til Import af Papir, Pap og Papirmasse har vi i Aar anvendt 70 Mill. Kr., medens der til Træ til Byggeriet kun er anvendt 53 Mill. Kr. Naar man nu ved, at Byggeriet for en meget stor Del hemmes af Mangel paa Bygningstømmer, og man endvidere ved, at Papir, Pap og Papirmasse fremstilles af Træ, synes man, det vilde være rationelt at spare noget paa Papiret — f. Eks. paa det, der bruges til kulørte Blade og til de store Afsnit af Dagbladene, hvor der Spalte op og Spalte ned skrives en Masse løjerligt Pjat om Rulleskøjter og den Slags Ting. Jeg tror, at hvis det blev sparet, kunde der maaske bygges en hel Bydel for det Træ, som ad denne Vej kunde indvindes.

Jeg skal kort resumere: Vi er imod den Form for Beskatning, som giver sig Udslag i disse Forslag, men vi anerkender, at der er smaa tekniske Fremskridt, og vor endelige Stilling til Lovforslagene vil vi vente med at tage, til vi ser, hvorledes de ser ud, naar de kommer tilbage fra Udvalget.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg takker de ærede Ordførere for den gennemgaaende velvillige Modtagelse, de fremsatte Lovforslag har faaet.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen var, ligesom ved tidligere Lejligheder, inde paa Forholdet mellem direkte og indirekte Skatter og deres Plads i det samlede Statsbudget. Der er vist ingen Grund til, at jeg her gentager, hvad jeg under tidligere Debatter har sagt om dette Spørgsmaal. Lad mig derfor indskrænke mig til at sige, at det formentlig har været rigtigt, da det nu af andre Grunde var nødvendigt under de nuværende Forhold at forhøje den samlede Skattebyrde, at lægge en relativt stor Del af disse Skatter paa Forbrug og Omsætning, eftersom dog det væsentlige samfundsøkonomiske Formaal har været at begrænse

Forbruget. Det vil til Gengæld — saaledes som jeg ogsaa antydede i min Finanslovtale for nylig her i det høje Ting — være i høj Grad rimeligt, hvis der ad Aare, og maaske inden ret mange Aar, kommer en helt anden Konjunktursituation, hvor Skattenedsættelser er paakrævede, at overveje, om man da ikke skal begynde med Forbrugsafgifterne. Hvis man vil paavirke Forbrugets Omfang gennem Ændringer af Skatterne fra Tid til anden, egner Forbrugsskatterne sig i det hele taget forholdsvis godt til at være Skuepladsen for disse Ændringer, medens de direkte Skatter formentlig ikke egner sig til med kort Varsel at forandres saa meget.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen var inde paa Spørgsmaalet om Guld- og Sølvafgiften. Det er naturligvis rigtigt, at der under denne Afgift ogsaa beskattes Ting, som ikke i særlig Grad kan kaldes Luksus. Jeg har heller ikke paastaaet noget saadant, men har tværtimod ved flere Lejligheder sagt, at naar Skattemassen skal være saa stor, som den skal i disse Aar, saa kan man ikke begrænse sig til at beskatte Ting, som er af ren Luksuskarakter.

Jeg skal gerne overveje det Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste om Straffebestemmelserne i § 18, 2det Stykke, i Lovforslaget om Omsætningsafgiften paa stærke Drikke. Jeg kan ikke paa staaende Fod tage Stilling dertil.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup berørte Spørgsmaalet om Indregning af Afgiften i Prisen for Guld- og Sølvvarer, og det samme Spørgsmaal har jo været fremdraget af flere af de andre ærede Ordførere. Jeg vil derfor gerne med et Par generelle Bemærkninger sige lidt om, hvorfor Forslaget har faaet den Form, det har. Der er flere af de ærede Ordførere, som har udtalt deres Forbavelse over, at det skulde være Imødekommenhed over for Branchen, at man nu gik med til at indregne Afgiften i Prisen, medens man hidtil har haft Afgiften særskilt. Det er en kendt Sag, at man i Restauratørbranchen har haft Ønsker i modsat Retning. Forholdet er det, at jeg for nogen Tid siden, i Slutningen af September Maaned, fik Henvendelse fra Guld- og Sølvvarebranchen gaaende ud paa, at man gerne ønskede en Ændring, saaledes at Afgiften skulde indregnes i Prisen. Jeg tilstaar, at jeg ogsaa i nogen Grad undrede mig derover. Jeg kan imidlertid nu oplyse, at jeg for et Par Dage siden — det var vist oven i Købet i Gaar — fik en ny Henvendelse fra Branchen, hvori man tager dette Ønske tilbage. Dets Fremsendelse i sin Tid bliver begrundet